DOPORUČENÍ

KOMISE

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 7. července 2009

pro bezpečný a efektivní systém zasílání písemností a informací týkajících se ustanovení směrnice Rady 2006/117/Euratom

(2009/527/Euratom)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 33 druhý pododstavec a čl. 124 druhou odrážku této smlouvy,

s ohledem na směrnici Rady 2006/117/Euratom ze dne 20. listopadu 2006 o dozoru nad přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva a o její kontrole [1], a zejména na čl. 19 odst. 1 uvedené směrnice,

po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Příslušné orgány členských států by měly spolupracovat s cílem zabezpečit řádný průběh postupu automatického souhlasu stanoveného v čl. 9 odst. 2 směrnice 2006/117/Euratom.

(2) Příslušné orgány dotyčných členských států přijmou nezbytná opatření a zajistí, aby se všemi informacemi o přepravě, na níž se vztahuje tato směrnice, bylo nakládáno s patřičnou opatrností a aby byly chráněny před jakýmkoli zneužitím.

(3) Při uplatňování směrnice 2006/117/Euratom by se všeobecná bezpečnostní opatření měla uplatňovat na všechny informace, které zpracovávají příslušné orgány členských států,

DOPORUČUJE:

1) Všechny informace zpracovávané příslušnými orgány v souladu se směrnicí 2006/117/Euratom by měly požívat úrovně ochrany, která je rovnocenná s úrovní stanovenou ostatními dotyčnými příslušnými orgány.

2) Příslušné orgány by měly zvolit nejvhodnější úroveň ochrany s cílem zabezpečit řádný průběh postupu automatického souhlasu stanoveného v čl. 9 odst. 2 směrnice 2006/117/Euratom.

3) Vhodná úroveň ochrany by měla být zabezpečena různými opatřeními v souladu s právními předpisy členských států včetně povinnosti zachování mlčenlivosti a důvěrnosti, omezení přístupu k informacím pro oprávněné zaměstnance, ochrany osobních údajů a obecných technických a procedurálních opatření pro zachování bezpečnosti informací.

4) Elektronické propojení mezi příslušnými orgány jednotlivých členských států by mělo poskytovat úroveň ochrany, která je rovnocenná s úrovní ochrany stanovenou členskými státy v rámci svého území pro přenos obdobných informací a dokumentace.

5) Příslušné orgány členských států by se měly dohodnout na společné normě tohoto elektronického propojení.

6) V případě, že je v souladu s právními předpisy členských států vyžadováno utajení, měly by být všechny informace zpracovávané příslušnými orgány při uplatňování směrnice 2006/117/Euratom utajené na nejnižším stupni utajení.

7) Informace, které si vyžadují dodatečná bezpečnostní opatření, by měly podléhat vyššímu stupni utajení, než je nejnižší stupeň utajení, a to s výslovným uvedením a pouze tehdy, pokud je to skutečně nezbytné a jen po nezbytnou dobu.

8) Jako původci by příslušné orgány, které poskytují informace jiným příslušným orgánům, měly být zodpovědny za zvolení vhodného stupně utajení s přihlédnutím:

[1] Úř. věst. L 337, 5.12.2006, s. 21.

a) ke svým vlastním vnitrostátním právním předpisům o utajení;

b) k požadavkům na flexibilitu provozu a efektivitu potřebnou k uplatnění postupu automatického souhlasu;

c) k výjimečné povaze požadavků na utajení.

9) Příslušné orgány by v souladu s právními předpisy členských států měly používat označení klasifikace tak, jak je uvedeno ve srovnávací tabulce vnitrostátních bezpečnostních klasifikací připojené jako dodatek 2 rozhodnutí Rady 2001/264/ES ze dne 19. března 2001, kterým se přijímají bezpečnostní předpisy Rady ([1]), a obdobně jako dodatek rozhodnutí Komise 2005/94/ES, Euratom ze dne 3. února 2005, kterým se mění rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom ([2]). Praktický průvodce ke klasifikaci připojený v dodatku 3 rozhodnutí Rady 2001/264 a obdobně v dodatku 2 rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád ([3]), by mohl být použit jako vodítko pro zvolení nejvhodnějšího stupně utajení.

10) Jako původce by příslušný orgán poskytující informaci měl upřesnit období, po které se uplatňuje volba stupně utajení, jakož i jakékoli případné změny stupně utajení po uvedeném období.

11) Příslušný orgán jako původce by mohl kdykoli písemně požádat o změnu předcházejícího stupně utajení včetně možného odstranění (tj. odtajnění), snížení (tj. zařazení do nižšího stupně) nebo zvýšení daného stupně.

12) Příslušné orgány, kterým byly informace poskytnuty, by měly být povinny odstranit, změnit nebo zvýšit stupeň utajení v souladu s danými požadavky.

13) Jako původce by příslušný orgán poskytující informace měl ihned, jak to okolnosti dovolí, písemně požádat o zařazení daného stupně utajení do nižší kategorie utajení nebo její úplné odstranění (tj. odtajnění).

14) V souladu se zásadou „potřeba vědět“ by měl být přístup k informacím a jejich držení omezen v rámci určených příslušných orgánů na ty osoby, které z důvodu své pracovní náplně nebo povinností musí být s těmito informacemi obeznámeny nebo s nimi musí zacházet. Tyto osoby musí mít v případě potřeby v souladu s právními předpisy členských států bezpečnostní prověrku pro příslušný stupeň utajení.

15) Toto doporučení je určeno členským státům.

V Bruselu dne 7. července 2009.

Za Komisi

Andris PIEBALGS

člen Komise

([1]) Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 31, 4.2.2005, s. 66.
([3]) Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.